

Ἐτησίᾳ . . . . . ὄρ. 4. Ἐτησίᾳ . . . . . ὄρ. χρ. 6.
Ἐξαμῖνος . . . . . » 2. Ἐξαμῖνος . . . . . » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβᾶς ἰδιαίτεροι συμφωνίαι
προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

Διευθυντῆς καὶ ἰδιοκτῆτης **Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.**

ΕΤΟΣ Α΄. — ΑΡΙΘ. 13.

Γραφεῖα—ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10.

Ἀθῆναι, Κυριακὴ, 19 Αὐγούστου 1904.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ὁδοὶ τυχόν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν μας μετοικίδωσιν, ἢ ὁδοὶ ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν μας ἠθοποιῶν, ἅμα τῇ λήξει τῆς θερινῆς περιόδου τῶν μεταβδινάλλαχου, νὰ μαρτυροῦσιν ἐγκαιρῶς τὴν νέαν διεύθυνσίν των. Ὅδοι δὲ ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας ἠθοποιῶν μεταβδιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, δεόν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ν' ἀποδείλωσιν ἡμῖν τὸ ὑπερβάλλον τῆς συνδρομῆς των, οὔσης ὄρ. χρ. 3 τῆς εξαμῖνος καὶ ὄρ. χρ. 6 τῆς ἐτησίως.

Η ΦΕΝΑΚΗ

Ὅταν ἠκούσθη ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασιν ν' ἀνοίξη τέλος πάντων τὰς πύλας του κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα τὸ Ἐθνικὸν μας θέατρον, πάντες οἱ σωφρονούντες ὑπελόγησαν, ὅτι θὰ ἐλαμβάνετο καὶ ἡ φροντίς νὰ πατήσῃ τὸν πόδα των ἐκεῖ μέσα ἱεροφάνται τῆς Τέχνης θερμοῦργοί, ὄνειροπόλοι τοῦ προγονικοῦ κλέους ἐνθουσιῶδεις, ζηλωταὶ τῆς Δόξης ἀκατάσχετοι.

Διὰ τοῦτο εἰς τὰς σπερμολογίας τῶν πρώτων ἡμερῶν, ὅτι δῆθεν κληθέντες οἱ κορυφαῖοι τῶν ἠθοποιῶν μας νὰ μετάσχῃσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ θιάσου, ὅστις χάριν τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ ἐμελλε νὰ καταρτισθῇ, ἤγειραν πρὸς ἀμοιβὴν ἀξιώσεις παραβόλους, δὲν ἐπιστεύσαμεν ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ἄνθρωποι ὡς σκοπὸν τοῦ βίου των θέσαντες τὴν θεραπείαν τοῦ καλοῦ νὰ ἐπιζητήσωσιν τὸν ἀκρωτηριασμὸν αὐτοῦ τόσον χαμερπῶς χάριν ὀλίγων νομισματικῶν κερματίων.

Ἐθεωρήσαμεν πάντα ταῦτα ὡς συκοφαντίαν ἀνίερων κατὰ τῶν μαρτύρων αὐτῶν τῆς Σκηνῆς πλεόν τούτου, ἔχαρκτηρίσαμεν πᾶσαν τοιαύτην κσιψίν ὡς βλασφημίαν δυσεβῆ κατὰ τῆς Ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Αἱ ὑπέροχοι τῆς Ἑλλάδος φύσεις δι' ὅλων τῶν αἰώνων δὲν ἐμεγαλούργησαν χάριν τοῦ χρήματος ποτέ!

Καὶ εἰμεθα ἀληθῶς ὑπερήφανοι διὰ τὰς ὑποθετικὰς πεποιθήσεις ἡμῶν ταύτας, ἀφ' ὅτου ἐσχάτως ἔλαβον τὴν ἀψευδῆ σφραγίδα τῆς πραγματικότητος. Ὅτε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλθόντες ἐνταῦθα συνηγήσαμεν τὸ ἀριστοτεχνικώτερον ζεῦγος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου, ὅπερ τόσον ἀρμονικὰ ἔχει συνδέσει ἐν αὐτῷ καὶ ὁ Ὑμέναιος, τὸ πρῶτον ἡμῶν μέλημα ὑπῆρξε νὰ μάθωμεν ὅποια τις θέσις ἐδόθη εἰς τοὺς δύο τούτους στυλοβάτας τῆς συ-

χρόνου μας Σκηνῆς. Ἐν μειδίαμα πικρὸν ἦτο ἡ ἀπάντησις μειδίαμα παραπονοῦ, με εἰρωνίαν καὶ ἀπογοήτευσιν, με σαρκασμὸν καὶ ἀπελπισίαν, με ἀγανάκτησιν καὶ ἀμεριμνησίαν. Ἀπὸ τὸ μειδίαμα αὐτὸ, ὅπερ ἐνέπνεε καλλιτεχνικὸν ψυχικὸν ἀλγος ἠκουσα πολλά, ἀνέγνωσι δμως περισσότερα ἐντὸς τῶν περιφλέκτων ὀφθαλμῶν ἐκείνων, οἵτινες ὡς τέσσαρες ἀστέρες ἀκίνητοι ἐξέπεμπον τὰς περιπαθεῖς μαρμαρυγὰς των κατ' ἐπάνω μου, ὡσεὶ θανασίμως ἐνυσοῦν οἱ λόγοι μου τὴν ἀχώριστον αὐτὴν διάδα τῶν καρδιῶν, αἵτινες προσέδιδον αὐτοῖς τὴν ἱερὰν λάβαν τωι. Ἐπὶ τέλος, ὑπὸ ἀδρὸν μαῦρον μύστακα ἀντελήφθημεν κινήσιν τινα χειλέων ζωηροτέρων καὶ ἡ ἐπαγωγὸς φωνῆ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅστις εἰς τὸν βωμὸν τῆς Τέχνης ἐθυσίασε πᾶν ἄλλο αἰσθημα καὶ κληρονομίαν ἀγαστὴν, ἐπλήξε τὰ ὠτὰ μας ἀρμονικώτατα: Μὴ ματαιοποιεῖτε — κύριέ μου — με τὰ ἄρθρα σας... Ἡ πατροπαράδοτος εὐγένεια τοῦ ὀμιλητοῦ ἡμῶν καὶ ἡ παιδιόθεν, ὡς εἰκός, ἀσκησις αὐτοῦ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν διπλωματῶν μᾶς ἔκαμε πρὸς στιγμὴν νὰ σκεφθῶμεν πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἐννοίας τῶν λόγων τούτων, ὅτε γέλωσ νευρικός ἐπηκολούθησε με τὴν προσθήκην: Μὴ σκοτίζεσθε, φίλε μου, διότι πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι τίποτε σπουδαῖον δὲν γίνεταί· ἄλλως, ὡς ἔγω λέγουσ σοβαροῦς νὰ πιστεύω, πρῶτοι ἡμεῖς θὰ ἐκαλούμεθα ἐνῶ τώρα, ὅτι γνωρίζομεν, εἶνε τὰ γραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἐμείναμεν ἄφωνοι καὶ ἀπεχωρισθημεν χαιρετίσαντες σιωπηλῶς...

Δοιοπὸν εἰς πᾶσαν δρασίν Ἐθνικὴν θὰ περιπαίζωμεθα φενακίζομενοι οἱ νεώτεροι Ἑλληνες; Καὶ θὰ ὑφιστάμεθα ἀριλοτίμως τὴν ἐπιτροπὴν ἀπάτριδος συμπεριφορᾶς τῶν ἐκφύλων ἐκείνων ξενουμανῶν, οἵτινες καταγίνονται ν' ἀπεμπολήσωσι τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ παρθένον καὶ ἄγνόν, εἰς τὴν ἐκπορευθεῖσαν μέγαιραν τῆς Δύσεως; Ὡς κατηρτίσθη ὁ θιάσος διὰ τὸ Ἐθνικὸν θέατρον, εἶνε καὶ ταῖς τυφλοῖς καταφανές, ὅτι θὰ ἀποσυντεθῇ, ὡς ἤρξατο πάσχον, τί λοιπὸν θὰ γείνη μετὰ τοῦτο; Δὲν στοιχίζει βεβαίως τίποτε εἰς τοὺς σφαγιαστάς τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας νὰ ἰσχυρισθῶσιν ἐνώπιον λαοῦ καὶ Βασιλέως, ὅτι τὴν θέλησίν σας ἡ δοκιμὴ ἀπέδειξεν ἀνεκτέλεστον οἱ Ἑλληνες εἰμεθα ἀνίκανοι νὰ θέσωμεν εἰς λειτουργίαν τὸ ἔθνικόν μας θέατρον· πρέπει νὰ φέρωμεν Γάλλους.

Ἡ τοσαύτη δμως θρασύτης θὰ πλη-

ρωθῇ κερὶβᾶ. Φεύγετε τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ καὶ τὸ μίσος τοῦ Βασιλέως ὡ . . . φιλοξενοῖ πατριῶται!!!

Πάτρα: Πύγαδος

ΔΥΟ ΝΕΑΙ ΚΩΜΩΔΙΑΙ

«Ὁ μακαρίτης Τουπινέλ».

Μία ἀπὸ τὰς ὠραιότερας φάρσας τοῦ Al. Bisson εἶνε καὶ «Ὁ Μακαρίτης Τουπινέλ», παιχθεῖσα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» κατὰ μετάφρασιν τοῦ γνωστοῦ κωμωδιογράφου μας Ν. Λάσκαρη.

Ὅλη ἡ κωμωδία εἶνε συνέπειαι τῶν παλαιῶν κατορθωμάτων ἐνὸς συζύγου ἀναπαυομένου ἤδη ἐν κόλποις Ἀθραάμ... κ.λ.π.» Ὁ Μακαρίτης Τουπινέλ ἔχει ἀφήσει ἀρκετὰ σεβαστὴν κληρονομίαν καὶ δύο ὠραίας τοῦ βίου του συντρόφους· μίαν νόμιμον εἰς τὸ Παρίσι καὶ μίαν ἐρωμένην εἰς τὴν Τουλούζην, τὴν στρουμπουλῆ Τρυγῶνα, χάριν τῆς ὁποίας ἀπουσίαζε συχνὰ ἀπὸ τὴν συζυγικὴν ἐστίαν, προφασίζόμενος ἐμπορικὰς ὑποθέσεις καὶ συζῶν μετ' αὐτῆς εἰς Τουλούζην ὑπὸ τὸ πρόσχημα νομίμου γάμου. Καὶ αἱ δύο τὸρα εἶνε ὑπανδρευμένοι. Ἡ πρώτη μετὸν Ροδοζούμην ἀναπληρώσαντα καθ' ὅλα τὸν μακαρίτην, καὶ ἡ «Τρυγῶνα» μετὰ ἕνα ἀπὸ τὸ σμήνος τῶν περιστοιχοῦντων αὐτὴν ἐραστῶν, ὅταν ἐξῆ ὁ μακαρίτης Τουπινέλ, τὸν καλλιτέχνην Σταχτονέρην.

Ὁ λοχαγὸς Κουρκούτης παλαιὸς καὶ στενὸς φίλος τοῦ Ροδοζούμη, καὶ συγχρόνως παλαιὸς θαυμαστῆς τῆς «Τρυγῶνας» τὴν ὁποίαν, ὅπως ὅλοι, ἐνόμιζε ὡς κυρίαν Τουπινέλ, ἐπιστρέφων μετὰ τριετῆ ἀπουσίαν καὶ ἐπανευρίσκων τὸν νυμφευθέντα φίλον του, τοῦ διηγείται τὰ βάσανα τοῦ ταξιδίου καὶ τοῦ στομάχου του καὶ εἰς τὸ τέλος τὰς ἐρωτικὰς περιπετειᾶς του μετὰ τὴν κ. Τουπινέλ τῆς Τουλούζης ὑπερηφανεύόμενος μάλιστα, διότι ἐκ τῆς πληθώρας τῶν θαυμαστῶν, αὐτὸς ἐπροτιμᾶτο πάντοτε! Ὁ δυστυχὴς Ροδοζούμης ἀγνοῶν τὰ κατορθώματα τοῦ προκατόχου του νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ τῆς συζύγου του, καὶ ἐδῶ κερὶβῶς πλέκεται ὅλη ἡ κωμωδία τῶν παρεξηγήσεων καὶ ἡ ἀφθονία τῶν κωμικῶν ἐπεισοδίων.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀρκετὰ ἐπιτυχής. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν των. Μικρὰ δμως ἄτοπα, ὅπως αἱ ὑπερβολικαὶ καὶ συχναὶ γειρονομεῖαι, αἰδοῦμαι δὲν προ-

ΣΤΟΙΛΙΔΙΚΑ — ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ — ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ
Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἄπο δεκαπενταετίας τῶν ἀνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελεόταται καὶ νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραπεύονται ἀσφαλέςτερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἀπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπαντα τὰ ρεταδωτικὰ νοσήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίμονα δερματικὰ (ἔκζεμα, ψωρίασις κλπ.)

Ἰδιαιτέρα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἔσπερας 8-9.

58 — ὁδὸς Ἀθηνᾶς — 58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

σθέτουν τίποτε εἰς τὴν ζωὴν μιᾶς φάρσα, ἢμποροῦν καὶ νὰ λείψουν.

Τὸ «Μπαλλόνι»

Ἄλλη αὐτὴ φάρσα τῶν ἄγγλων συγγραφέων I. H. Darnley καὶ G. Marville Fenn παιχθεῖσα εἰς τὸ θέατρον «Γόχα» τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ ἐπαναληφθεῖσα τρίς ἐκτός τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ καλύτερα τῶν ἀρετῶν τῆς εὐρίσκειται ἐν τῇ πρωτοτυπῇ τῆς ὑπόθεσεως. Ὁ ἰατρός Δικ-Κλύν, νομίζων ὅτι ἐκ λάθους ἐδηλητηρίασε τὴν θεῖαν τῆς μνηστῆς του Καν Θηρεσίαν Φίτο-Τζόν ἐπιβαίνει τοῦ ἀεροστάτου «Σελινόφως» ἐτοίμου καθ' ὅλα νὰ φέρῃ εἰς τὰ ὕψη τὸν ἰδιοκτήτην του λοχαγὸν Φράγκ Κάμερον, ἀεροπόρον, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ ἀκούσιος δημιουργὸς τῆς παρεξηγήσεως αὐτῆς καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ φεύγοντος τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης δόκτορος. Ἐρευνῶν μετὰ τῶν φαρμάκων τοῦ ἰατροῦ πρὸς ἀνεύρεσιν στριχίνης διὰ τὴν δηλητηρίασιν τῆς μικρᾶς σκυλίτσας τῆς περιηγητῆρας Μίς Βέρ, ἀντικαθιστᾷ ἐξ ἀπροσεξίας τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης φιάλην τῆς μαγνησίας, ἐξ ἧς ἐδόθη τὸ φάρμακον εἰς τὴν κ. Φίτο-Τζόν, μὲ τὴν φιάλην τῆς στριχίνης, μέρος τῆς ὁποίας ἐστελεῖται εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὴν ἀχώριστον σύντροφον τῆς Μίς Βέρ. Ὁ ἰατρός εὐρίσκων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται ἡ Μίς Βέρ θρηνοῦσα τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς συντρόφου τῆς καὶ καταρωμένη τὸν δολοφόνον τῆς, ἀντὶ τῆς μαγνησίας τὴν στριχίνην, νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ τῆς κ. Φίτο-Τζόν τὴν ὁποίαν χωρὶς νὰ θέλῃ ἐδηλητηρίασε, καὶ προβαίνει εἰς τὸ ἀπονεομημένον διάδημα τοῦ ἐναερίου ταξειδίου διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς συνεπειὰς τῆς ὑποτιθεμένης ἀπροσεξίας του. Ἐννοεῖται, ὅτι σώζεται ἀποβιβάζομενος ἐπὶ μαλακὰ ἐντὸς τὸ «Σελινόφως» ὑψοῦμενον ἐκ νέου παρασύρεται καὶ γίνεται «γάβια κομμάτια» ἢ ἀνεύρεσις τῶν ὁποίων ἔδοσαν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ ἀναγράψωσι τὸν θάνα-

τον τοῦ δυστυχοῦς Κλύν, ὁ ὁποῖος καὶ πάλιν ἐπανερχεται εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ γίνῃ ἔρμαιον νέων παρεξηγήσεων. Εἰς τὸ τέλος χάρις εἰς τὴν Μίς Βέρ ἀνακαλύπτεται τὸ λάθος καὶ δίδεται τέλος εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ δόκτορος καὶ εἰς τὴν κωμωδίαν

Ἀξιοθαύμαστος πλοκὴ εἶνε καὶ τὸ ἄλλο προσὸν τῆς κωμωδίας ἡ ὁποία φέρει καὶ πλοῦτον καλαισθησίας ἐν τῷ διαλόγῳ ἢ ζωηρότης του ἀπεδόθη πολὺ ἐπιτυχῶς εἰς μετάφρασιν, ὀφειλομένην εἰς τὸν κ. Κωνσταν. Πετρίδην.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀληθῆς ἐπιτυχία ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ὁ ἄσπρος Ὀθέλλος.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΩΦ

Διατελῶ ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς παραστάσεως καίτοι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου μὲ ἡτογνώστῃ τὰ πάντα μὲ ἐφαίνοντο νέα. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀκριβῶς ἡθοποιία, νὰ γνωρίζῃς τὸ ἔργον, νὰ ξεύρῃς τίθ' ἐπακολουθήσῃ μετὰ ἕκαστον ἐτι δευτερόλεπτον, καὶ ὅμως νὰ ἀδημονῆς, νὰ φοβῆσαι διὰ τὴν ἔκβασιν. Βεβαίως θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ παρατηρηθῇ ὅτι πολὺ μέγα μέρος ἐκ τοῦ πάθους τῆς χρεσινῆς παραστάσεως ἀφαιροῦσι ὁ ἄγγλος ἀνταποκριτῆς, μὲ τὴν ἔξοχον εἰς πάντα κωμικὴν ὑπόθεσιν του, μόλα ταῦτα ὅμως τὸ πνευμά μου ἀκόμη νομίζει ὅτι ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὴν ἀθιγγανίδα, νομίζει ὅτι βλέπει ἀκόμη τοὺς σατανικωτέρους καὶ ἀπὸ τοὺς τοῦ ἀρχιδιαβόλου τοῦ Μιλτωνος, ὀφθαλμούς τῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ὡς ἀπὸ ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων ἐξήρχετο εἰς πυκνοτάτας δέσμας τὸ σεισμοῦ προκαλοῦν βλέμμα τῆς, νομίζω ὅτι τὴν ἔχω ἐτι ἐμπρὸς μου λυσσῶσαν, καὶ σκιάζομαι ἵνα μὴ μὲ δηλητηριάσουν οἱ σίελοι τῆς. Τὸ μεγαλεῖον δὲ καὶ ἡ ἐξουσία τὴν ὁποίαν ἀπέπνευε ἡ ὅλη τῆς στάσις, ποῦ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι εὐρίσκειτο πρὸ κοσμοκρατορίας; θὰ ὦχρία πρὸ αὐτῆς καὶ ἡ Μήδεια καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Βελισαρίου, ἡ θηριώδης Ἀντωνίνα. Διέπρεψεν ἐπίσης ὁ Ἰβάν γενικῶς τὴν ὑπόδυσιν του διακρίνει, πείρα σκηνῆς, καὶ πλήρης πεποιθήσεως ψυχῆς τὸ κατακόρυφον ὅμως τῆς ὑπόδυσέως του, ἦτο ἡ τελευταία πράξις, καθ' ἣν ἐπάλασε μὲ τὸν Μιχαὴλ Στρογκῶφ. Τί σατανικὸν καὶ τὸ βῆμά του καὶ τὸ βλέμμα του; ἐκλονίζετο τὸ ἔδαφος, ἐσειετο ὁ κόσμος ἀπὸ τὰς κινήσεις τῶν βλεφάρων του. Ἐκάστη του κίνησις, ἦτο στιγμὴ ἀδημονίας γενικῆς. Ὑπέκυψεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν στιβαρότητα τῶν γειρῶν τοῦ Στρογκῶφ, ἀλλ' ἀκριβῶς ὅταν ἐπιπτε ἔφθανε τὸ ἄωτον ὕψος τῆς τέχνης. Πῶς ὅμως τὸσον πῦρ ψυχῆς δὲν κατέκαυσε τὸν ἥρωα τῆς χρεσινῆς παραστάσεως. Πῶς τὸση ὀρμὴ δυνάμεως δὲν ἐξώρυξε τοὺς κόσμους ἐκείνους, καὶ ἦσαν πράγματι οἱ ὀφθαλμοὶ του κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὀλόκληροι κόσμοι! Ὅλον τοῦτο τὸ ὕψος ἦτο τέχνη. Ἡ σκηνὴ ἐκείνη ἦτο τελεία γιγαντομαχία. Ἐπάλασε τὸ

ἀγαθὸν στοιχεῖον τῆς φύσεως μὲ τὸ κακὸν, ἴσως οὐδέποτε ταῦτα προσωποποιήθησαν τελειότερον. Ἡ ὑπόδυσις ἰδίᾳ τοῦ Μιχαὴλ Στρογκῶφ ὡς προσωποποιήσεως τοῦ ἀγαθοῦ Στοιχείου, τῆς Ἀρετῆς, εἶνε ἐξ ἐκείνων αἰτινῆς ἀφίνουσιν ἐποχῆν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐποχὴ ἐπέτρεπε θεοποιήσεις ἀναμφιβόλως προχθῆς ὁ Μιχαὴλ Στρογκῶφ ἦτο ἡ τελειότερα εἰκὼν τοῦ ἀγαθοῦ Δαίμονος. Ἀπέρρες ἐκ πάντων καὶ ἐκ τῶν ἀψόγων του στάσεων καὶ ἐκ τοῦ στιβαροῦ του βηματισμοῦ, καὶ ἐκ τῆς τελείας ἐξωτερικεύσεως τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς, θεῖον μεγαλεῖον, θεῖα πεποιθήσεως καὶ ἐξουσία, θεῖα ἀρετή.

Ὁ ἄγγλος ἀνταποκριτῆς ἦτο ὁ Σπ. Ταβουλάρης, Μιχαὴλ Στρογκῶφ ὁ Δ. Ταβουλάρης, ἀθιγγανὶς ἢ κ. Φύρστ, καὶ Ἰβάν ὁ κ. Βενιέρης. Καὶ μίαν ὁμοῦ φιλικὴν παρατήρησιν, κύριε Βενιέρη, ὅταν μονολογεῖτε, μὴ βιάζεστε τὸσον τὴν ψυχὴν σας ἀφίνετέ τὴν ὀλίγον ἐλευθερωτέραν ἢ βία αὐτὴ σας ἀφαιρεῖ τὸ σημεῖον ἐκείνο τῆς τέχνης, τὸ ἄωτον.

Κλέων Κουτσαβάκης.

ΘΕΑΤΙΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Θιάδος κ. Αἰκατερίνης Βερόν.

Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος.

Εἰς τὸ θέατρον «Παράδεισος» τῶν Πατρῶν ἐδιδάχθη ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ πατριωτικὴ τραγωδία τοῦ ἐνταῦθα ἰατροῦ κ. Δημ. Ἀγγελοπούλου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου στηρίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ἱστορικὰς πληροφορίες περὶ τοῦ ἀτρομήτου τούτου ἥρωος τῆς Γραβιάς καὶ ἔχει ἐν συνόψει ἡς ἐξῆς:

Ὁ λαός, ἐκτιμῶν τὰς πολεμικὰς ἀρετὰς τοῦ Ὀδυσσεῦς Ἀνδρούτσου, προπαρεσκεύασε τελετὴν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο στεφανῶν αὐτὸν ν' ἀνακηρύξῃ ἀρχιστράτηγον τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Τοῦ γεγονότος τούτου ἐπωφελοῦμενος ὁ Μαμούρης, ὑποδαλιεὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Γκούρα, παροτρύνων αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀφοῦ θέσῃ ἐκ ποδῶν τὸν Ὀδυσσεά, ν' ἀναλάβῃ οὗτος τὴν ἀρχηγίαν. Παρὰ προσδοκίαν ὁ Γκούρας φαίνεται ἀποποτιόμενος τὴν συμβουλήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μένει ἀνεξήγητον εἰς τὸν Μαμούρη κατ' ἀρχὰς ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, ὅτε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀνδρούτσου Ταρσῆ ἔρχεται περιπαθῆς πρὸς τὸν Γκούραν, ὅστις παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τὸν ἀφήσῃ μόνον μετ' ἐκείνης, ἐννοεῖ ὅτι τὸ ἐμπόδιον εἰς τὸ σχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, οὐτινος ἦλθεν οὗτος ἐκτελεστής, ἦτο ὁ ἔρωσ. Ἐνῶ δὲ ἡ Ταρσῆ μετὰ τοῦ Γκούρα προέρχονται εἰς ἐρωτικὰς ἐξομολογήσεις, λαμβάνει χώραν ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τιμητικῆς σπάθης πρὸς τὸν Ὀδυσσεά ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἔρχεται ὁ ἐναγωνίως ὑπὸ τούτου ἀναμενόμενος Τρελώνης, ἄγγλος φιλέλλη, ὅστις εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν διαπραγματεύσειν δανείου χάριν τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ ἐπανερχεται ὁ Γκούρας, ὅστις ἐνεκὰ ζηλοτυπίας πρὸς τὸν Τρελώνην διὰ τὴν χεῖρα τοῦ ὁποίου προώριζε τὴν Ταρσῆν ὁ Ὀδυσσεύς, ἐπιτίθεται κατὰ τὸν ξένον μέχρι σημείου νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐλευθεροστομία του αὐτῆ ὡς προσωπικὴ προσβολὴ κατὰ τοῦ φιλέλλη, καὶ νὰ προκληθῇ μονομαχία κατόπιν συμπλοκῆς, ἣν ἀποσοθεῖ παρεμβλίνουσα ἡ σύζυγος τοῦ Ὀδυσσεῦς Ἐλένη. Μετὰ ταῦτα ἡ

Ἐλένη ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ταρσὴν, ἀδημονοῦσαν περὶ τῆς τύχης τῶν μονομαχοῦντων, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὀδυσσεύς θέλει γείνη αὕτη σύζυγος τοῦ Τρελώνη. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καταλαμβάνεται ἡ Ταρσὴ ὑπὸ ἀγανακτήσεως, ἥτις ἀναγκάζει τὴν Ἐλένην ν' ἀπέλθῃ, ὅτε ἐπανερχεται ὁ Γκούρας ἀναγγέλλων, ὅτι ἀπηξίωσε νὰ φονεύσῃ τὸν Τρελώνη· ἀλλ' εἰς τὴν πληροφορίαν τῆς Ταρσῆς, ὅτι ὁ περιφρονηθεὶς οὕτω φιλέλλην ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς νὰ τῇ δοθῇ ὡς σύζυγος, καταρᾶται ἑαυτὸν διότι τῷ ἐχρῖσε τὴν ζωὴν. Εἰς τὴν τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν ἐρχεται νὰ πλειοδοτήσῃ ὁ Ὀδυσσεύς, ὅστις μετὰ τραχὺν διάλογον πρὸς τὸν Γκούραν ἀποδιώκει αὐτὸν τοῦ οἴκου του. Ὁ Ὀδυσσεύς μόνος οὕτω μόνος μετὰ τῆς Ταρσῆς ἀνακοινώνει εἰς αὐτὴν τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν του νὰ λάβῃ αὕτη ὡς σύζυγον τὸν Τρελώνη. Ἡ Ταρσὴ ἀνθίσταται καταφερομένη τοῦ Τρελώνη καὶ συνηγοροῦσα τοῦ Γκούρα, μεθ' οὗ λήγει ὅτι τὴν συνέδεσε ἄλυτος πρᾶξις.

Τὴν φράσιν ταύτην παρεξηγῶν ὁ Ὀδυσσεύς ξιφουλκεῖ μαινόμενος κατ' αὐτῆς, ὅτε εἰσέρχεται περίτρομος ἡ Ἐλένη καὶ ἐπεμβαίνουσα σώζει τὴν Ταρσὴν. Ἰὰ γεγονότα ταῦτα ἀναγκάζουν τὴν Ταρσὴν παρὰ τὰς διαθέσεις τῆς νὰ στέρξῃ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ταύτης κάμνει γνωστὴν εἰς τὸν Γκούραν, ὅστις ἐξάλλος γενόμενος καταρᾶται τὴν προδοτικὰ καὶ ὀμνυεὶ καταστροφὴν κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Ὀδυσσεύς. Μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ὁ Ὀδυσσεύς, ὅτε, ἀπογορησάσης τῆς Ταρσῆς, πληροφορεῖται ὑπὸ τοῦ Τρελώνη ὅτι ἀπεκνήρυσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὡς ληστής. Ἡ εἰδήσις αὕτη καθιστᾷ τούτον ἀλλόφρων ὥστε νὰ μελετᾷ ἐκδίκησιν ὄχι πλέον κατὰ τοῦ Γκούρα, ἀλλὰ καθ' ἑλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἐρχόμενος ἐπίκουρος τοῦ Ἰμβραήμ. Ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ταύτην παραφορᾶν τοῦ Ὀδυσσεύς ἦν δὲν κατῴρθωσεν νὰ μετριώσῃ ἢ ἐλευσῆς πρέσβειων Πελοποννησίων, οἵτινες ἐκτραγωδοῦντες τὰς ὑπὸ τοῦ Ἰμβραήμ τελουμένας καταστροφάς, καὶ τὴν φυλάκισιν τοῦ Κολοκοτρώνη, ἰκετεύουσιν αὐτὸν νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῶνος, κατῴρθωθῇ ἢ Ἐλένη νὰ διασκεδάσῃ ὑπομιμνήσκουσα αὐτῷ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον, χάριν τοῦ ὁποίου τόσοι ἤρωες ἰσάξιοι αὐτοῦ εἶχον χύσει μέχρι τοῦδε τὸ αἷμα των, παραβλέποντες τὸν ἀτομικὸν ἔγωισμὸν καὶ τὰ μαρτύρια. Ὁ Ὀδυσσεύς συγκινούμενος ἐκ τῶν λόγων τῆς Ἐλένης ἀποφασίζει νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ αὐτὴς τῆς πατρίδος τὴν τιμὴν, ὅτε καταφθάνῃ ὁ Γκούρας σπεύδων νὰ συλλάβῃ αὐτὸν ἐκτελῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰς κελύσεις τῆς ὁποίας εἶχε στέρξῃ ἤδη. Ἡ ἀπλή ὁμως κάθειρξις τοῦ Ὀδυσσεύς δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Μαμούρη καὶ μετὰ φορτικότητος προσπαθεῖ οὕτως νὰ πείσῃ τὸν Γκούραν, ὅπως μὴδὲ τῆς ζωῆς αὐτοῦ φεισθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐξόντωσίν του. Ὁ Γκούρας ὁμως δισταζει ἀκόμη καὶ διατάσσει νὰ προσαχθῇ ὁ Ὀδυσσεύς ἐνώπιόν του. Ἡ ἐντολὴ ἐκπληροῦται καὶ ἰδοὺ ὁ Ὀδυσσεύς μετ' ἐμμένους χεῖρας καὶ τὸ ὄψος ὑπερήφανον παρουσιάζεται.

Ὁ Γκούρας φρονῶν, ὅτι ἐδαμάσθη ὁ Ὀδυσσεύς ἐκ τοῦ παθήματος, προτείνει αὐτῷ νὰ μὴν ἐπιμείνῃ εἰς τὸν μετὰ τοῦ Τρελώνη γάμον τῆς Ταρσῆς, ὅποτε τῷ ὑπόσχεται νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ σὺν τῇ ἐλευθερίᾳ τὴν ἀριστρατηγίαν πάλιν. Ὁ Ὀδυσσεύς ὁμως μένει ἀκατάπιστος ἀποτεινὼν τῷ Γκούρᾳ τραχείας φράσεις, αἵτινες ὠθοῦσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ σημείου νὰ γυμνώσῃ τὸ ξίφος, εἰς τὸ ὁποῖον προτείνει τὰ στήθη του ἀτρόμητος Διστάζει ὁμως ὁ Γκούρας νὰ πλῆξῃ τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὴν φουρᾶν, ὅπως θανατωθῇ. Τότε ἡ Ταρσὴ λυσικόμος καὶ ἠρμητικῆ εἰσέρχεται ζητοῦσα ἀπὸ τὸν Γκούραν τὸν ἀδελφὸν τῆς. Ὁ Γκούρας ἀπαθῆς κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς ὀλοθυγμοὺς τῆς ἐρωμένης, κχμπτει εὐθὺς ὡς ἐκείνη τῷ ὑπόσχεται ὅτι θέλει γίνη ἰδική του

πλέον ὀριστικῶς ἂν εἰσακούσῃ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ὀδυσσεύς ἰκεσιῶν τῆς καὶ κράζει τοὺς φρουροὺς ἵνα φυγαδεύσωσι (!) τὸν δεσμώτην. Ἀλλ' ἰδοὺ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ταρσῆς, ἐρχεται ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς ἔθραυσε τὰ δεσμὰ καὶ ζητεῖ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Ὁ Γκούρας τότε σπεύδει κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύς· ἀλλ' οὗτος ἐξ ἀντιθέτου εἰσέρχεται τραυματισμένος καὶ πίπτει θνήσκων πρὸ τοῦ Τρελώνη καὶ τῆς Ἐλένης, ἐνῶ ὁ ἐμπιστος τοῦ Ὀδυσσεύς Λάϊος, ὅστις μέχρι τοῦδε ὑπεκρίνετο φιλίαν τῷ Γκούρᾳ, καταφθάνει καὶ ἀφηγεῖται εἰς τοὺς συνοδουρομένους ὅτι διὰ τοῦ βραχίονός του ἐξεδίκηθη αὐτὸς τὸν θάνατον τοῦ Ὀδυσσεύς, φονεύσας καὶ τὸν Γκούραν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐρχεται ἡ Ταρσὴ, ἥτις ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ θλιβεροῦ συμβάντος πίπτει λιπόθυμος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ.

Ἡ κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου θὰ δημοσιευθῇ ἐλλείψει χώρου προσεχῶς.

Ἡ ὑπόκρισις ἐν τῷ συνόλῳ ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς. Καὶ ὁ μὲν Πεζοδρόμος ὡς Ἀνδρουττος δὲν διέπλεσεν εἰσέτι τὸν χαρακτῆρα τέλειον, ἢ δὲ κ. Βερῶνη ὡς Ταρσὴ ἀνεδείχθη ἀληθινὴ Ἑλληνίς τῶν ἠρωϊκῶν μας χρόνων. Ὁ κ. Γεννάδης ὁμως ὡς Γκούρας διέπρεψεν ὁμολογουμένως καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Ἡ κ. Ἀγαθονίκη Γεωργιάδου ὡς Ἐλένη ἐχρωμάτισεν ἐπιτυχῶς. Ὁ κ. Ἐπιτροπάκης ὡς Τρελώνης ἐπλησίασε τὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ κ. Λονάρδος ὡς Μαμούρης ὑστέρησέ πως. Ὁ κ. Πετριδης ὡς πρέσβυς ὑπεκρίθη ἀφόγως. Ὁ κ. Ἀγγελάκης ὡς Λάϊος ὑπῆρξεν εἰς τὴν σκηνηκὴν κίνησιν, καθ' ἣν βλέπει τὸν Ὀδυσσεῖα νεκρὸν ἀμίμητος ἀληθῶς, ἀλλὰ ἡ λοιπὴ του ὑπόκρισις ἦτο σχετικῶς καλῆ.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου ἐπαναλαμβάνεται σήμερον. Καὶ ἐν χαρακτηριστικόν: Ὁ συγγραφεὺς εἶνε συμπατριώτης μετὰ τὸν κ. Περσιάδην, δηλαδὴ ἐκ Νωνάκριδος τῶν Καλαβρύτων.

Πάτραι 12 Ἰουλίου 1901.
Πύγαδος.

Προδεχῶς ἡ "ΦΔΟΕ."

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἡ ὑπὲρ τοῦ Π. Ρούσου τιμητικὴ ἑσπερίς, καθ' ἣν ἐπαίχθη ὁ τόσον ἐπιτυχῶν «Μακαρίτης Τουρινέλ».

— Τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη ὁ Ρούσος λίαν ἐπιτυχῶς, παρακολουθήσας αὐτόν... ἀπὸ τῆς πλατείας!

— Κόσμος πολὺς ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν παράστασιν, ὅχι ὁμως ὅσος ἔπρεπε νὰ εἶνε, προκειμένου περὶ ἐνὸς ἐκ τῶν λεπτοτέρων καὶ συμπαθεστέρων κωμικῶν μας, οἷος εἶνε ὁ Ρούσος.

— Πληρῆς ἐπιτυχία ἔστειψε τὴν παράστασιν, πλὴν τινῶν ὑπερπλεονάζουσῶν χειρονομιῶν καὶ τινῶν προσθηκῶν.

— Αἱ ὁποῖαι καλόν, κάλλιστον εἶνε νὰ λείπουν πρὸς εὐπροσωποτέραν καὶ ἐντελεστέραν ἐπιτυλίαν τοῦ ἔργου.

Καὶ τὰ σπῆρτα καὶ τὰ σιγάρα πρέπει νὰ ρίπτωνται, ὡς ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, ὄχι ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς αἰθούσης, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κύπελλον.

— Τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ τὴν αἰθουσαν, κ. φρονιστὰ, κατὰ τὰς τοιαύτας παραστάσεις.

— Ἡ κ. Νίκα, θυγάτηρ τοῦ εὐεργετουμένου, ἐφόρσε ἐξαιρετικῶς χάριν τοῦ πατρὸς τῆς ἀληθῆς ἐκ Σκαρραμπιῶν περιδέραιον δεδεμένον διὰ χρυσοῦ ἀξίας δρ. 5,000 περίπου.

— Τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν ἐπὶ τούτῳ ὁ κ.

Ν. Λάσκαρης, ὁ καὶ μεταφράσας τὴν κωμωδίαν.

— Ἀπαιτοῦσαν κατὰ τὸν συγγραφεῖα τοιοῦτον περιδέραιον, ἀποτιμώμενον ὁμως ἀντὶ 8,500 φραγκῶν.

— Ὁ θίασος χάριν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἄς ὁ κ. Λάσκαρης τοῦ προσέφερε διὰ τῶν λαμπρῶν μεταφράσεών του, ἐδωρήσατο αὐτῷ ἀργυρᾶν σιγαροθήκην, φέρουσαν χαραγμένον τὸ ὄνομά του.

— Συνώδεσε δὲ ταύτην μετὰ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας ὄλων τῶν ἠθοποιῶν.

— Τὴν Τρίτην ἐπανελήφθη ὁ «Τουρινέλ» μετὰ τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν, ἐν μέσῳ τοῦ ἀδιαπτώτου γέλωτος τῶν θεατῶν μετὰ τὰς ἀτελευτήτους κωμικὰς του σκηνάς.

— Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ἡ ὑπὲρ τῆς κ. Ἐλένης Χέλμη τιμητικὴ ἑσπερίς μετὰ τὴν «Βοσκοπούλαν», τὴν ὁποῖαν ὑπεδύθη πολὺ καλὰ ἡ κ. Ἐλπ Ρούσου.

— Μετὰ τὴν Σταυρόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐπαῖξε καλὰ, πλὴν τινῶν σκηνῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑστέρησεν ὀλίγον.

— Μετὰ Κρουστάλλω τὴν κ. Μέγκουλα, ἡ ὁποία ἐπαῖξεν ἐπιτυχῶς χειροκροτηθεῖσα, ὡς καὶ εἰς τὸ ἄσμα τῆς, τὸ ὁποῖον ἐψάλλε γλυκύτατα.

— Μετὰ Λιάκον τὸν Μέγκουλαν, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπεδύθη ἐπιτυχῶς χειροκροτηθεὶς ἐπανεληγμένως.

— Μετὰ κυρὰ Γιάννενα τὴν κ. Ἐλένην Χέλμη, ἡ ὁποία ἐπαῖξεν ἀρκετὰ καλὰ, ἰδίως εἰς τὴν σκηνὴν τῆς κατάρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέτυχε λαμπρὰ καταχειροκροτηθεῖσα.

— Καὶ μετὰ Γκέρλαν τὸν Ρούσον καὶ Χρόνην τὸν Ἀπέργην, οἱ ὁποῖοι ἐκράτησαν καλὰ τὸ μέρος των, ὑστέρησαντες εἰς τινὰς σκηνάς.

— Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου, τοῦ ἐκτιμούντος τὴν ἀκούραστον ἠθοποιὸν, ἦτο μεγάλη.

— Τὴν Πέμπτην ἐπανελήφθη ὁ ἀκατάβλητος «Σαμπινιόλ».

— Προχθὲς ἐγένετο ἡ ὑπὲρ τοῦ Γρ. Τασόγλου τιμητικὴ ἑσπερίς μετὰ τὸν «Τουρινέλ», καὶ ὄχι μετὰ τὴν «Τύχην τῆς Μαρούλας», ὡς μᾶς εἶπε καὶ ἡμεῖς ἐγράψαμεν.

— Διότι τὸν παρέσυρεν ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ἔργου.

— Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ καιρὸς μετεβλήθη καὶ ἔνεκα τούτου δὲν ἱκανοποιήθη ἐπαρκῶς ὁ συμπαθὴς ἠθοποιός.

— Χθὲς ἐπαίχθησαν διὰ δευτέραν φοράν οἱ «Πειραταὶ» μετὰ τὸν ἀπαράμιλλον ὡς Δὸν Ριβέρον Σταυρόπουλον, μετὰ Ἀνδρέαν τὸν Μέγκουλαν καὶ Ἀμερικανὸν τὸν Ἀπέργην.

— Εὖαν δὲ τὴν δα Ἀσπασίαν Τασόγλου, τὴν ὑποδοσμένην μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τὸ μέρος τῆς.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται ὁ «Μακαρίτης Τουρινέλ».

— Ἀῤῥιον Δευτέραν ἡ ὑπὲρ τοῦ κ. Ν. Μέγκουλα τιμητικὴ ἑσπερίς, καθ' ἣν θὰ δοθῇ ὁ «Ἀρχισιδηουργός» μετὰ Φίλιππον τὸν εὐεργετούμενον.

— Ὅλοι ὅσοι ἐκτιμῶσι τὴν ἀξίαν τοῦ συμπαθοῦς καὶ ἀκαμάτου ἠθοποιοῦ θὰ σπεύσωσιν νὰ παρευρεθῶσιν αῤῥιον εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτὴν ἑορτήν, διαπιστοῦντες τοῦτο προσωπικῶς.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἡ ὑπὲρ τοῦ κ. Κ. Βεντούρα τιμητικὴ ἑσπερίς, καθ' ἣν θὰ δοθῇ ὁ ἀνεξάντλητος εἰς κωμικὰς σκηνάς καὶ ἐπεισόδια «Σαμπινιόλ».

— Πάντες οἱ ἐκτιμῶντες τὴν ἀξίαν τοῦ ἀκαμάτου καὶ φιλοτίμου αὐτοῦ ἐργάτου τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς θὰ σπεύσωσιν ἀθρόοι νὰ ἐκδηλώσωσι τοῦτο διὰ τῆς παρουσίας των.

— Τὴν Πέμπτην ἡ «Διδῶ» τοῦ κ. Πολυβίου Δημητρακοπούλου.

— Προετοιμάζονται πυρετωδῶς αἱ νέαι σκηνογραφίαι καὶ τὰ κοστούμια τῆς

— Τὴν Παρασκευὴν ἡ τιμητικὴ ἑσπερίς τοῦ κ. Ἐμμ. Κουκουδάκη.

— Θὰ παιχθῇ ἡ «Κόμησα Ρωμάνη» ἔτι δὲ ἕνα φραντζέζικο παιχνιδάκι «ὁ Βλάμη»

της Μανιώς» με τὸ δμῶνυμον ἄσμα τοῦ μακαρίτου Τριανταφύλλου.

— Τὸ κοινὸν θὰ συρρεύσῃ ἀβρόον νὰ τιμῆσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὸν φιλότιμον αὐτὸν ἠθοποιόν, ὅστις λίαν εὐπροσώπως παρουσιάζεται πάντοτε πρὸ αὐτοῦ.

— Εἰς τὸ θέατρον «**Ὁμοιοίας**» τὸ ἰταλικὸν μελόδραμα ἔπαιξε τὸν «Χορὸν μετρημφοισμένων».

— Κατόπιν ὑπὸ τοῦ θιάσου «**Πρόδος**» ἐδόθη ἡ «**Τιμὴ**» καὶ ἡ «**Βοσκοπούλα**».

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ὁ «**Ἀριστομένης**» τοῦ Δ. Τζάνε, ὁ ὁποῖος παρεστάθη τὸ πρῶτον πέρσιν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς «**Νεαπόλεως**» ἀποτυχῶν.

— Τὴν Παρασκευὴν ἀνεβλήθη ἡ δευτέρα τοῦ «**Ἀριστομένου**» διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ πλέον.

— Χθὲς ἡ «**Βαβυλωνία**» με ἀνατολίτην τὸν Νικηφόρον.

— Ἀπόψε ὁ «**Δὸν Κιχώτης**».

— Διενεμήθη καὶ προετοιμάζεται ὁ «**Μαυρίκιος**» τοῦ κ. Καλοστύπη, ὅστις θὰ δοθῇ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν ἐπὶ τῆς καθόδου τῶν Ρωμῶνων φοιτητῶν ἑορτῶν.

— Θὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ θιάσου «**Πρόδος**» συμπληρωθέντος ἐξαιρετικῶς καὶ δι' ἄλλων ἠθοποιῶν, καθότι οἱ Δαμάσκος καὶ Μουράτης καὶ αἱ δύο δεξ. Κοτοπούλη θὰ εἶνε τότε εἰς τὴν νέαν Σκηνήν.

— Εἰς τὸ θέατρον «**Βαριετὲς**» τὸ Ἑλλήν. Μελόδραμα ἐπανελάβε τὸν «**Μάρκον Βότσαρη**» μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Κατόπιν ἐδόθη διὰ πρώτην φοράν τῇ συμπράξει τοῦ ζεύγους Κοκκίνη, ἡ «**Μποέμ**».

— Πλήρης ἐπιτυχία ἔσπεψε τὴν παράστασιν πλὴν τινῶν μουσικῶν τῆς ὀρχήστρας, οἱ ὅποιοι ἔπαιζον ὅτι ἤθελον παρ' ὅλην τὴν ἐξαιρετικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπινέλη.

— Καλὸν εἶνε ν' ἀντικατασταθῶσιν.

— Προχθὲς ἐπανελήθη ἡ «**Μποέμ**».

— Ὁ κ. Κοκκίνης ὡς Ροδόλφος καὶ ἡ κ. Κοκκίνη ὡς Μιμὴ ἔξοχοι.

— Ἐπίσης καὶ οἱ κκ. Βακαρέλης, Βλαχόπουλος καὶ Ταντολίνη.

— Τὸ κουαρτέτο τῆς γ' πράξεως ἐξετέλεσθη λίαν ἐπιτυχῶς, τὸ δὲ κοινὸν διὰ παταγωδῶν χειροκροτημάτων καλέσαν αὐτοὺς ἐπανειλημμένως ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τοὺς ἠνάγκασε νὰ τὸ ἐπαναλάβουν.

— Χθὲς ἐγένετο διὰ τρίτην φοράν ὁ τῶσον ἐπιτυχῶν «**Μάρκος Βότσαρης**».

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται ἡ «**Μποέμ**».

— Εἰς τοῦ «**Τσόχα**» τὴν Τρίτην ἐπανελήθη διὰ δευτέραν φοράν ἐφέτος ὁ «**Μιχαὴλ Στρογγῶφ**».

— Περισσότερα εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὴν Τετάρτην ἡ δευτέρα ἐπίσης ἐπαναλήψις τοῦ «**Γενικοῦ Γραμματέως**».

— Με ἔκτακτον ἐπιτυχίαν.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἡ ἀγγλικὴ κωμῶδια «**Τὸ Μπαλλόνι**» (The Balloon).

— Τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁποίας ἔχομεν ἐν περιλήψει εἰς ἄλλην στήλην.

— Ὅλος ὁ θιάσος ἐν γένει ἔπαιξε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Ὁ Παντόπουλος ὡς δόκτωρ Κλύνην παρουσιάσθη πραγματικῶς ὑπὸ ὅλων καινοφανῶν τύπων.

— Ὁ Φύρστ τέλειος τύπος ἀλκοολικοῦ.

— Ὁ Βενιέρης ἀρκετὰ λεπτός καὶ καλαίσθητος.

— Ὁ Σ. Ταβουλάρης εἰς τὸ σχετικῶς μικρὸν μέρος του μᾶς ἔδειξεν ὅλην τὴν πλεγματοκτικὴν ἀπάθειαν ἐνὸς Ἀγγλοῦ καί... ἰατροῦ μάλιστα.

— Ἡ δις Δόλα Δράκου ὡς μνηστὴ τοῦ Κλύνην πολὺ συμπαθής.

— Καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἦσαν εἰς τὴν θέσιν των.

— Πρὸ πάντων μελετημένοι.

— Εὐγέ τους. κ. Κ ο τ ο π ο ὑ λ η !

— Ἀρκετὰ θεαματικὴ εἶνε ἡ σκηνὴ τοῦ ἀεροστάτου.

— Φέροντος τὸν Παντόπουλον εἰς τὰ ὕψη τῶν... ἀέρηδων τῆς σκηνῆς.

— Παρητήρηθη ὅτι εἰς τὰς παραστάσεις τῶν διδομένων ὑπὸ τοῦ θιάσου νέων ἔργων τὴν αὐτὴν δεκτικὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ ρόλον του καὶ τό... ταμίον τοῦ θεάτρου !

— Ἡ μετάφρασις ἐπιτυχῆς !

— Τὴν Παρασκευὴν καὶ πάλιν τὸ «**Μπαλλόνι**».

— Χθὲς ἐπανελήθη τὸ «**Μπαλλόνι**».

— Σήμερον ἡ τετάρτη ἐπαναλήψις αὐτοῦ.

— Εἰς τὸ θέατρον ἐδόθη πρὸς μελέτην καὶ μία νέα κωμῶδια τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου.

— Φέρει τίτλον «**Τὸ στοιχειωμένο σπίτι**».

— Ἀπερρίφηθ ὁμως δι' ἔλλειψιν... ἐπεισοδίων ! ! !

— Εἰς τὸ θέατρον «**Διονυσίου**» Πειραιῶς ἐδόθη διὰ δευτέραν φοράν ἡ «**Βαβυλωνία**».

— Κατόπιν ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἐν Πειραιεὶ τὸ κωμφογραμμένον δραματάκι τοῦ κ. Δεληκατερίνη ἡ «**Μικρούλα**».

— Τὴν ὁποίαν ὑπεδύθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἡ κ. Λαλακούνη, ἡ μόνη διδάσκουσα τὸ ἔργον τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης διδασκαλίας του.

— Τὸν μικρὸν Γεώργιον ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελάκης.

— Τὴν αὐτὴν ἔσπεραν ἐπαίχθη καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῶδια τοῦ κ. Δεληκατερίνη ὁ «**Λυγροστάτης**» καὶ ἀπηγγέθη ὁ ἔξοχος μολόγος ἡ «**Τρίχα**» τοῦ ἰδίου συγγραφέως.

— Ἀπ' ἄκουσιν εἰς ἄκρον... Δεληκατερίνης.

— Τὸ θέατρον ἦτο γεμάτον μέχρι ἀσφυξίας.

— Ὁ Δεληκατερίνης ἔγινε δημοτικώτατος εἰς τὸν Πειραιᾶ.

— Προχθὲς ἐγένετο ἡ τιμητικὴ τοῦ κ. Ἀγγελάκη με τὸν «**Ἀμλετ**», τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ὁ εὐεργετούμενος κατόπιν μακρᾶς μελέτης.

— Ὁ Ἀγγελάκης μετὰ 10 παραστάσεις τοῦ «**Ἀμλετ**» θὰ γίνῃ κύριος τοῦ ἔργου.

— Θὰ εἶνε δὲ ὁ μοναδικὸς μετ' Ἀμλετ τῆς σήμερον.

— Χθὲς ἐπανελήθησαν οἱ «**Πειραταὶ**».

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται τὸ «**Μεγάλο κακὸ**» τοῦ κ. Δεληκατερίνη.

— Εἰς τὸ θέατρον «**Τσόχα**» Πειραιῶς δίδεται ἡ εὐεργετικὴ τῆς κ. Ζωῆς Δρακάκη καὶ τῆς δος Στέλλας Δρακάκη με πρόγραμμα ποιικίλλον τῇ ἠθικῇ συμπράξει τοῦ θιάσου Ταβουλάρη-Παντοπούλου.

— Ὅλοι οἱ Πειραιεῖς τὰ σπεύσωσι νὰ τιμῶσιν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν παράστασιν.

— Εἰς τὸ θέατρον «**Παράδειδος**» Πατρῶν ὁ θιάσος τῆς κ. Βερόνη, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν μας, ἔπαιξε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὴν «**Νόρμαν**», τὴν ὁποίαν ὑπεκρίθη ἡ κ. Αἰκατερίνη Βερόνη ὑπερόχως λαμπρά.

— Ὁ Πεζόδρομος μετὰ δυσκολίας ἐτήρησε τὴν ἁρμονίαν.

— Ἐνῶ ἡ κ. Γεωργιάδου ἀνταπεκρίθη με ἀναλογίαν ζηλευτῆν' πρώτην φοράν ἤρατο τοιαύτην ἐπιτυχίαν.

— Ὁ κ. Γεννάδης διέπρεψεν ὡς πάντοτε.

— Ὁ κ. Πετρίδης δικτηρεῖ ἐν πολλοῖς τὸ πρῶτον πῦρ.

— Καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοὶ ἀρκετὰ καλοί.

— Ἡ ἔσπερα ἐκείνη δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀριστοτεχνικὴ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἠθοποιίας.

Ἡ Τσιμπίδα

«Φλόξ,, «Φλόξ,, «Φλόξ,,

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 - Μπότση - 9

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΔΕΙΟΝ

Ν. Καργαδούρη καὶ Α. Οικονομίδου
1—Ὁμήρου— 1

Ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Καλαισθησίας καὶ τοῦ Παρισίου γούστου, οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ φοιτηταί, ὁ χρηματιστικὸς καὶ τραπεζικὸς κόσμος κλπ. καλωπίζονται εἰς τὸ **κομμωτήριον** τῶν κ. κ. **Ν. Καργαδούρη** καὶ **Α. Οικονομίδου** τὸ ὅλων εὐρωπαϊκόν, ὅπερ κατέστη κέντρον ὅλης τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Εἰδικὸι τεχνίται—**Ἄκρα ἀντιόψια**
Εὐρίσκειται ἐν αὐτῷ **Κολώνια** ἀρίστης ποιότητος πολυουμένη χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, ἔτι δὲ παντὸς εἶδους ἀρώματα κομισθέντα ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν Ὁσίων.

Γ ΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἄκριβως ἐναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανὲς δὲ γούστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντὴν του. Ἀπλὴ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τὸ ἀνωτέρω.

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΓΙΟΥ

ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.

Εὐρίσκονται εἰς εὐθηνότατα τιμὰς διατὰ εἶδη τῆς Μεταξουργείας καὶ χρυσοπλεκτικῆς, καὶ πρὸ πάντων τὰ θεωρούμενα ὡς ἀνεκτέλεστα ἐν Ἑλλάδι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἔκπτωσης 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη

ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθῆναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβάσθησα, αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Π. Κουραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη

Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἐναντι Δημαρχείου

καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρον.

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἠλεκτρικὰ εἶδη ἢτοι κώδωνες, τηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα, κλειθρα ἠλεκτρικά, ἰατρικὰ μηχαναί, ἐργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχανῶν. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἡγυμημένη. Τιμασυχκαταβατικά.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55 Πανεπιστημίου 55.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως

234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου, διδάξασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφοραὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὁδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 1.

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ Δος ἀριστοῦχου. Πληροφορία: παρ' ἡμῖν.